

מלך פקדים, ותרגומים: ימני מלכא אפיקטוריין וכו', הרץ שהכל הוא תיבת אחת. ואפשר שהשימוש בלשון ציורי הוא משומשثمانיד היתה הרבנות שנואה לכל רועי ומנהיגי ישראל, ואינם מקבלים עליהם מינוי זה אלא על פי צווי מפורש מפי הגבורה, ודו"ק.

נגיד על עם ד' גור, ובמשמעות א' ב"ה פ"ל: והיה כי יעשה ד' לאדוני כל אשר דבר את הטובה לך וצורך לנגיד על ישראל. והנה אונקלוס תרגם תיבת ואצונו: ואפקדרנה, וכן בכל הני מקומות התרגומים הוא מלשון פקר, ומציינו בבראשית מ"א פל"ד יעשה פרעה ויפקד פקידים גור, ותרגום אונקלוס ימני מהימני וכו', וכן באסתר ב' פ"ג: ויפקד

פרשת האזינן

וכשר משומם בני יונה, וכן להלן שם [דף ק"מ ע"ב]: יונה על ביצי חסיל מהו, ועיי"ש. ולפי דבריו צריך לבאר מאין הרוציא יונתן דהכא בתסיל מירוי, וגם יש לבאר, دائ' בתסיל מירוי אמר הוסיף ברין. ואפשר דזה הוסיף משומם דתסיל כשר משומם בן יונה וכשהא דחולין הנ"ל. אבל באמת נראת דיש כאן טעות סופר, וצריך לගרום: וחסילא ברין, וכמו שמצוינו הכא דתרגםו של גוזל אצל יונתן הוא מלשון חסיל, ולכן הוסיף ברין כדי לבאר לנו שהוא גוזל ממין הиона, ודו"ק.

ל"ב, ל"ו. כי ידין ה' עמו גור ואפס עצור ועוזוב.

הנה בסנהדרין [דף צ"ז ע"א] ילפין מהכא שאין בן דוד בא עד שיתיאשו מן הגאולה בכיכול אין סומר ועוור לישראל, ועיי"ש. והנה מאמר חז"ל זה טוען ביאור,

ל"ב, י"א. כנסר עיר קנו על גוזלי ריחף וגור.

הנה אונקלוס תרגם גוזליו: בנוהי, אבל נתן תרגם: חסילוי, והיינו דשם גוזל עופות הוא חסילא. ואפשר שגוזל הוא רול קצת מאפרוח, וא"כ כמו שבאים ישנו יונק" ואח"כ גומלין אותו, כמו כן בעופות לשון צרכין לאמן הן אפרוחים ואח"כ שגומלין אותו נעשים גוזלות, והתרגומים של ול הוא "חסיל", כי החרגום של ויגדל לד "ויגמל" הוא: ורבא רביא "ואתחסיל",

ועיין לעיל בבראשית ט"ז פ"ט: ויאמר קחה לי גור ותר גוזל. ותרגום יונתן: ושפנינה וחסילא ברין עכ"ל. ועיין ריש על תרגום יונתן שפירש דתסיל הוא יונה, והביא הא דפרק אלו טרפות [חולין ס"ב ע"א]: חסיל פסול משומם תרין

הוא באונקלוס שם, ולשון יונתן: ורבא טליא ואתחסין, עיי"ש.

ל"ב, מ"ד. הוא והושע בן נון.²

פירושי ז"ל: העמיד לו משה מתרגם ליהושע שהיה דורש בחיו כי ולמה קוראו כאן הושע לומר שלא זהה דעתו עליו שאע"פ שנחנה לו גדולה השפיר עצמו כאשר מתחלו עכ"ל. פירוש, לפי מה שבירר הרשב"ס לעיל בפרשׁת שלח [ז"ג פט"ז] ששמו ממש הירישה היה הושע, אלא שמנางם היה שכחיו מנים אחד לגדולה היו מנסים את שמו ולכן נשחטמנה להיות הנשיא של בני אפריםamina השינה את שמו ליהושע, ועי"ש³, ולכן כאן להראות שלא זהה דעתו עליו מהmineiro שמנינו משה להיות המתרגם הדגישה התורה ששמו היה הושע, ככלומר כמו מקודם נשחטמנה לגדולה, ודוק".

وعין בראב"ע כאן שכח ז"ל: וקראו הכתוב הושע בשם שהיו כל ישראל יודיעו אותו כי מי ידע שכנה שמו יהושע כי אם קריי מועד לבדם ודרך הדרש ידועה עכ"ל. ועיין בפירוש הרש"ז נутטר שפירוש שדרש הדרש היא מה שדרשו שהוטיף י' על שמו משום י-ה יושיעך מעצט מרגלים. ולפענ"ד לא כיוון אל האמת, אלא כוונת הרaab"ע הוא לדברי הילקוט הנ"ל שהביא רש"י שלא זהה דעתו עליו, וברור למעין.

וכי תנאי הוא שחס ושלום ישתחח עיקר אי מהשלש עשרה עיקרים, ולהלן הרמב"ם מנה תקوت הגאולה בין העיקרים. אבל הכוונה בזה הוא שככל זמן שכל ישראל מצפה לגאולה שתבוא באופן טבעי, והיינו שירחמו علينا אומות העולם ויתנו לנו איזה מקום לבנות לנו מולדת וכדומה, ודאי לא תבוא הגאולה, כי חסד לאומות חטא וbamata שנואים אנחנו מכל יושבי תבל, ורק אם נתיאש למורי מאשליות כאלו ונבין כי אין לנו לישען אלא על אבינו שבשמים או יבוא בן דוד ויגאלנו גאולה אמיתי, והבן.

וזה גם הטעם במה שאמר הקב"ה למשה לילך לפרעה ולדרוש ממנו כי יוציא את בני ישראל מצרים,omid לאחר זה הכביד פרעה את עולו עליהם עד כי לא שמעו אל משה מקוצר רוח ומעבודה קשה, והיינו שרצה הקב"ה שייבינו בני ישראל כי לא פרעה הוא המשחרר וכאי לו בטובו וחסדו תלוי הדבר, אלא אדרבה — לאחר שראו שם בקש מפרעה לשחרורם והוא סירב כאמור מי ד' אשר אשמע בקולו, מיד נתיאשו בני ישראל מלכפות שאמנם תבוא הגאולה באופן טבעי ושוב לא תלו תקוותם בפרעה, ולכן מיד אחר זה באה הגאולה האמיתית, ודוק".

2. מפי השמורה.

3. ועיין בחידושים רבינו שם שהאריך לבאר עניין זה.

ל
קי
הכת
יעקן
מקו
מהו
הבד
האו
היא
ולחין
קטן
ישראל
זהה
כי
שרי
עקב
הכתו
יעקב
הרוץ
ע"א]

הענין
לثور
זמן
ומוסטו
אייך?

1. דברו
מהתרג
לפניע
מאורס
2. ועי